СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 170. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 6-го ВЕРЕСНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 6, 1986 No. 170. VOL. XCIII.

Помер проф. Августин Штефан

Філядельфія. — У четвер вранці, 4-го вересня 1986 року, тут у своїй резиденції після довгої недуги помер проф. Августин Штефан, колишній голова сойму і міністер шкільництва і народної освіти Карпатської України.

св. п.Августин Штефан

Парастас відправив Митрополит Стефан Сулик у п'ятницю, 5-го вересня, у цохоронному заведенні Насевича, при Френклін вулиці у Філядельфії.

Св. п. А. Штефан народився 11-го січня 1893 року в Порошкові, в Карпатській Україні. Закінчив вищу освіту в Католицькій Теологічній Семінарії в Ужгороді в 1914 році. Був професором Будапештського унівеситету, державної гімназії в Ужгороді, директором Торговельної академії в Мукачеві, викладав в ряді інших наукових закладів на Закарпатті, в Чехо-Словаччині і згодом на еміграції.

Проф. А. Штефан був членом Руської Національної Ради в Хусті, Всенародного Руського Конгресу в Хусті; співосновником і екзекутивним членом Руської Селянської Партії, українського відділу чехо-словацької аграрної партії, головою сойму, міністром шкільництва і народної освіти в уряді Карпатської України. Проф А. Штефан був автором численних праць в Карпатській Україні і на еміграції.

Похорон св. п. проф. Августина Штефана відбудеться у суботу, 6-го вересня, після похоронних відправ, о год. 10-ій в українському католицькому митрополичому соборі Непорочного Зачаття, на архиепархіяльному цвинтарі у Линкгорні, Па.

Вісім мільйонів домівок в Америці загрожені ґазом радоном

Вашінгтон. Криза 70-их років з опалом в Америці примусила власників домів їх добре ізолювати, щоб взимку не губилося тепло через неущільнені стіни, підлогу, стелю, двері й вікна.

Але тепер виявляється все більше й більше, що тут дехто пересадив, бо у певних місцях Америки є ще одне лихо, про яке ніхто з нас не чув у „старій, добрій Европі". Це газ радон, шкідливий для людини, що з землі, з ґрунту помалу просочується до пивниць і мешкань, а ущільнені приміщення вже не можуть самим протягом позбутися його. Газ цей збирається в приміщеннях, викликаючи у мешканців почуття кволости, закрутів голови, нудів, а довге виставлення себе на дію радону може скінчитися раком легенів.

Найбільшу концентрацію цього газу по хатах зауважено вздовж геологічної формації п.н. Редінг Пронг, що пробігає в напрямі північного сходу від Редінгу, Па., через північне Ню Джерзі і в стейт Ню Йорк. Радон це безбарвний і без запаху газ, що утворюється від розпаду урану, менші чи більші кількості якого є в багатьох місцях ЗСА та у світі. Тепер, йдучи назустріч споживачам-громадянам, Агенція охорони довкілля (ЕПА) щоквартально видає обіжник з адресами тих організацій і фірм, які успішно можуть переводити вимірювання концентрації цього радону всередині будинків. Згідно з підрахунком ЕПА, в ЗСА є вісім мільйонів домівок, де повітря насичене цим газом до небезпечних розмірів. Перша листа таких організацій, опублікована в травні ц.р., мала тільки 19 назв, а найновіша вересневa листа подає вже таких вимірних організацій 75. Листу цю можна безкоштовно дістати, пишучи до:

Radon, Testing Proficiency Report, Environmental Protection Agency, Press office, Washington, D.C. 20460.

А. Сахаров закликає М. Ґорбачова оголосити загальну амнестію

Москва. Група дисидентів у Совєтському Союзі передала репортерові агентства Юнайтед Пресс Інтернешенел у Москві копію листа академіка Андрея Сахарова до генерального секретаря ЦК КПСС Михаїла Горбачова. Лист мав дату 16-го лютого і був супроводжений приміткою з проханням розголосити його зміст, якщо до 3-го вересня на нього не буде дана відповідь.

В листі обсягом шість машинописних сторінок академік А. Сахаров закликає генерального секретаря оголосити загальну амнестію для всіх в'язнів совісти, які несправедливо засуджені совєтським судом. Під словами „в'язні сумління" А. Сахаров має на увазі засуджених за антисовєтську агітацію і пропаганду, за порушення закону, що відділяє церкву від держави і за „розповсюдження відомостей, що знеславлюють совєтський державний і суспільний лад". В листі наводяться прізвища 12 відомих совєтських дисидентів. Список відкривається іменем Анатолія Марченка, одного з засновників групи нагляду за виконанням Совєтським Союзом умов Гельсінкських угод.

„Мій друг Анатолій Марченко, якого в минулому неодноразово засуджували несправедливо, засуджений на 10 років ув'язнення і п'ять років заслання за статтею 70 Кримінального Кодексу РСФСР, — пише академік А. Сахаров. Головною причиною засудження був відкритий лист, що його Марченко надіслав академікові Петрові Капіці і в якому закликав останнього виступити на мій захист."

У своєму листі Анатолій Марченко закликав П. Капіцу виступити на підтримку руху морального спротиву. Через 16 місяців Марченкові був оголошений його шостий вирок.

Лист Сахарова закінчується ствердженням, що загальна амнестія була б підтримана більшістю совєтської інтелігенції і послужила б прикладом для всіх країн, де людей засуджують за політичні або ідеологічні мотиви.

ЧОТИРИ ТЕРОРИСТИ ПІРВАЛИ ПАН-АМ ЛІТАК У КАРАЧІ

Карачі, Пакистан. — Чотири особи, вбрані в уніформи місцевої охорони летовища і стріляючи з скорострілів, захопили приземлений на летовищі великий пасажирський літак американської повітряної лінії Пан-Ам з 297-ма пасажирами та залогою, тут, у ранніх годинах п'ятниці, 5-го вересня, (тобто, в четвер, 9:30 вечора в Ню Йорку), вимагаючи від пакистанських властей дати їм арабсько-мовних летунів замість тих, що були в літаку і щасливо втікли з пілотської кабіни, літак-джет тоді має летіти до Кипру.

Якщо така умова буде виконана, то терористи готові відпустити всіх жінок і дітей, закладників на літаку, а чоловіків повітряні пірати бажають взяти зі собою для дальших торгів з владою вже на Кипрі, щоб там з в'язниці було звільнено терористів арабів, які там сидять від часу нападу на човен з трьома ізраїльтянами вже два роки тому. Речниця цієї авіялінії Памела Гендон в Ню Йорку подала до відома, що терористи вже поранили пострілом молодого азійця, натуралізованого американського громадянина, який помер у шпиталі в Карачі. Поранено теж тяжко двох працівників пакистанців на самому летовищі.

Американський консулят в Карачі подає приблизно число 380 пасажирів на цьому джеті, з того 41 особа американці. Літак зупинився тут, щоб набрати пального, перелітаючи з Бомбею в Індії до Ню Йорку через Франкфурт (Західня Німеччина).

Кипрські речники вміжчасі сказали, що цього літака вони не приймуть на своєму летовищі, і теж невідомо, хто є ці пірати; вперті в пресі поголоски, що це, мовляв, люди носторійного Муаммара Каддафі з Лівії, ще не підтверджені. Переговори тривають далі, а сильні з'єднання озброєних пакистанських „командо" оточили літак в разі потреби його взяти штурмом.

Д-р С. Трофименко зорганізував міжнародний хемічний симпозій

Ню Йорк (О.П.). — В програмі міжнародної конференції з хемії координаційних сполук, що відбулася 24-29-го серпня ц.р., в Атенах, Греція, визначний український хемік-дослідник д-р Святослав Трофименко зорганізував і очолив симпозій на тему дослідів з ділянки координаційної хемії поліпіразолилборатів — сполук, які він сам відкрив 20 років тому.

Для відзначення ювілею 20-ліття цього важливого відкриття в координаційній хемії Міжнародний союз чистої і прикладної хемії (IUPAC) попросив д-ра Трофименка влаштувати міжнародний симпозій для даної ділянки, бо досліди в ній вже давно поширилися на багато країн світу.

Д-р Трофименко, що працює як дослідник у фірмі Дю Понт у Вілмінгтоні, Дел., де міжнародної слави знавець в хемії сполук бору, флюору та металево-органічних сполук. Автор понад 60 наукових статтей, включно з розділами в таких довідкових книгах, як „Handbuch der Anorganischen Chemie" і „Advances in norganic chemistry", а також власник понад 20 патентів, він буває частим гостем-доповідачем на американських та заграничних університетах.

Д-р Трофименко є дійсним членом НТШ і УВАН, як теж і УНСоюзу.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КЕРГОНКСОНІ

Керґонксон, Н. Й. — Традиційний Український День відбудеться тут у неділю, 14-го вересня ц.р. на Союзівці з відповідною мистецькою програмою, виставкою і українськими стравами. Початок о год. 12-ій вполудне. Вступ для дорослих 1 дол., для дітей до 12 років вступ вільний.

ТІ, ЩО НЕ ПОГОДЖУЮТЬСЯ з офіційним ученням Римської Католицької Церкви, не можуть промовляти по парафіях в архидієцезії Ню Йорку", — сказав перший заступник Архиепископа Ню Йорку кардинала Джана О'Коннора, генеральний вікарій архидієцезії єпископ Джозеф Т.О'Кіф у обіжнику, датованому 20-им серпня, який розіслано до кожної з 410-ти парафій в Ню Йорку, що включає Мангеттен, Бронкс, Статен Айленд і сім повітів на північ від Ню Йорку. На запит, чи стосується це зарядження таких „дисидентів" від науки Церкви, як губернатор Маріо Квомо чи Джералдін Ферраро, кандидатка від Демократичної партії у виборах 1984 року на пост віцепрезидента, о. Джозеф О'Кіф відмовився відповісти.

„ПОЇДЕ-НЕ ПОЇДЕ, поїде — не поїде", — так приблизно мається тепер справа з поїздкою Державного секретаря Джорджа Шулца на Близький Схід, зокрема до Ізраїля. Поїздку майже було оголошено минулого тижня, але найновіші відомості з Вашінгтону є такі, що, не зважаючи на сильне бажання Шімона Переза, прем'єра Ізраїля, який хотів би бачити Шулца у себе (щоб продемонструвати перед ізраїльськими виборцями й світом, що Переза більше підтримують ЗСА, ніж Їтцака Шаміра), Дж. Шулц не поїде туди, бо його післанець і заступник Ричард В. Мирфі у щойно відбутій поїздці на Близький Схід не побачив там ніяких обіцяючих мир познак і дій. Тож, уважає Шулц, його поїздка тепер була б передчасна.

В Арґентині помер нацистський злочинець

Буенос Айрес. — Агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел, покликуючись на звідомлення аргентинської поліції, повідомило, що тут у в'язничному шпиталі помер на 72-му році життя Вальтер Кучман, який в роки Другої світової війни очолював службу Ґестапо в Бережанах на Тернопільщині. В. Кучман несе відповідальність за смерть 2,000 жидів і 34 польських професорів. *Поліція повідомила* також, що Кучман буде похований на німецькому цвинтарі.

В радіоінтерв'ю з Відня ловець військових злочинців Сімон Візенталь сказав, що слід Кучмана пропав у середині 1970-их років, коли він перебрався в Аргентину, де, як підкреслив С. Візенталь, „не так легко заарештувати нациста".

Кучман був заарештований аргентинською поліцією в домі своєї сестри 14-го листопада минулого року — після того, як канцелярія західньоберлінського прокуратора вимагала видати його.

За словами Візенталя, Кучман був „останнім великим нацистом, який чекав кари за свої злочини. Тепер, — додав ловець військових злочинців, — залишилася *лише дрібна рибка*".

Будучи начальником Ґестапо в Бережанах, Кучман заарештував і післав у табори смерти всіх жидів цього міста. З його наказу були також розстріляні 34 поляки — професори Львівського університету.

Повідомлення про смерть Кучмана подала також газета „Ню Йорк Таймс".

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

МОЛОДЬ ДОМІНУВАЛА У 31-ИХ ПЕРШЕНСТВАХ УСЦАК

Союзівка. — 17-літній Ерік Матківський і його 13-літня кузинка Роксоляна Матківська здобули свої перші примати в групах чоловіків і жінок 31-их тенісових чемпіонатів Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбулись тут в суботу, неділю і понеділок, 30-го серпня до 1-го вересня, під час довгого вікенду з нагоди свята Дня Праці. В суботу в полудневих годинах відбулись 30-ті плавацькі змагання в басейні Союзівки. Як і в минулих роках, змагання влаштував Карпатський Лещетарський Клюб, нагороди уфундував Український Народний Союз.

Е. Матківський („Ч.Січ"), учень четвертого року Нюаркської академії в Лінівґстоні, Н. Дж., переміг у фіналі чотирикратного і минулорічного чемпіона Юрія Ґлову (Тенісовий Український Клюб, Чикаґо) у гарному і завзятому змагу вислідом 7-6 (7-3), 7-5. Після Івана Дурбака, який здобув свій перший із п'ятьох **чемпіонатів на Союзівці на 16 році життя.** Ерік є другим наймолодшим змагуномпершуном в групі чоловіків. У дорозі до чемпіонату він елімінував Марка Надбережного, 6-0, 6-0, Василя Манька (УСО „Тризуб"), 6-0, 6-1 і Дениса Чорнія (КЛК), 6-4, 4-6, 6-2.

Ю. Ґлова елімінував 16-літнього Карла Грицишина, 6-0, 6-0, Адріяна Кутка (УСО „Тризуб"), 6-4, 6-2, і **Марка Оришкевича (ТУК)**, 6-1, 6-2.

Слід відмітити, що у цьогорічному турнірі бракувало єдиного шестикратного чемпіона Андрія Чайковського, Юрія Гусаківського, Евгена Олинця, Юрія Харука та ще декількох змагунів, включно з правдоподібно найкращим українським тенісистом Данилком Нагірним, який заступає краски Каліфорнійського університету.

Не поступилась в нічому Ерікові його молоденька кузинка Роксоляна, яка на 13-му році життя стала наймолодшою чемпіонкою в групі жінок. Вона перемогла у фіналі колишню чемпіонку Таню Савчак (УСО „Тризуб") у дуже вирівняній ігрі, 7-5, 6-4, елімінувавши у півфіналах сестру Тані Ліду, 6-1, 6-1. Таня, у півфіналах, добилась перемоги над Ксенею Кизик, 6-1, 6-4. Цього року не стартувала минулорічна чемпіонка Таня Стасюк з Каліфорнії.

У сильній групі молодших сеньйорів, відсутній минулого року д-р Зенон Матківський („Січ") відвоював свій примат від д-ра Ярослава Сидорака з Каліфорнії, перемагаючи його у фіналі 6-3, 6-1. У півфіналах д-р Матківський переміг **Юрія Вальчука (КЛК), 6-0**, 6-1, а д-р Сидорак Олега Богачевського (КЛК), 7-5, 6-3.

З. Снилика цього року заступив Юрій Савчак (УСО „Тризуб") в групі сеньйорів 45 років і вище, перемагаючи у фіналі аванґуючого вперше з нижчої групи Юрія Грабця (КЛК), 6-0, 6-1. У півфіналах Ю. Савчак елімінував Романа Олинця (Союзівка), 6-0, 6-1, а Ю. Грабець Зенона Снилика („Січ"), 6-0, 6-2.

У відсутності Олександра Олинця (мусів вести сина Евгена в університет), Константин Бень (КЛК), багатократний чемпіон, вправно справився з Віктором Герлинським у фіналі групи 55 років і вище вислідом 6-3, 6-3, елімінуючи раніше Мирослава Ломаґу (КЛК), 6-1, 6-2. В. Герлинський переміг раніше д-ра Володимира Вірщука (УСО „Тризуб"), 6-0, 6-1.

У єдиній цього року групі юначок Марта Кутко (УСО „Тризуб") перемогла у фіналі Мотрю Федорів (Союзівка) у про-сеті 8-4. У півфіналах М. Кутко вийшла переможно з довгого маратону проти Лени Онишкевич (Союзівка), 6-7, 7-6, 6-2, а М. Федорів елімінувала 9-літню Ларису Кондрацьку з Торонто, 6-1, 6-0.

У групі юнаків 18 років і нижче Андрій Гайдукевич („Черник" Дітройт) переміг у гарному матчі Марка Андрушка (ТУК), 6-2, 4-6, 6-3. Третє місце здобув Андрій Бак-Бойчук з Каліфорнії.

У групі юнаків 16 років і нижче Лесь Кальман (ОДУМ) добився гарної перемоги над Гю Рейні (КЛК), 7-6 (7-4), 6-3 у фіналі. Третє місце здобув Марко Боднар (Пласт).

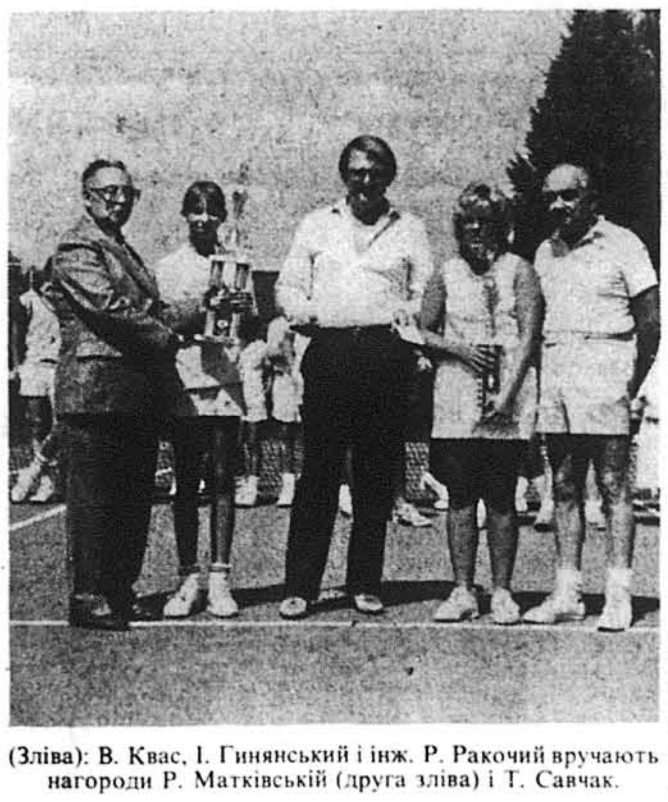
Молодший брат Марка **Боднара, Павло,** здобув свою першу чашу на Союзівці, закріплюючи в цьому

(Продовження на ст. 3)

Е. Матківський (другий справа)і Ю. Ґлова (другий зліва) отримують чаші і грошові стипендії від: (зліва) Р. Куціля, І. Гинянського і д-ра І. Флиса.

(фота: ред. Наталка Федущак, „Український Тижневик")

(Зліва): В. Квас, І. Гинянський і інж. Р. Ракочий вручають нагороди Р. Матківській (друга зліва) і Т. Савчак.

У СВІТІ

СТОКГОЛЬМСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ 35 країн, яка обговорює проблему відвернення війни в Европі, повинна закінчитися 19-го вересня. Керівник польської делегації Влодзімєж Конарскі дав зрозуміти, що, „не зважаючи на серйозні перешкоди, підписання угоди цілком можливе". Перешкодою для досягнення домовлености була проблема взаємної інспекції військових маневрів. Як країни НАТО, так і країни Варшавського бльоку тепер погоджуються на таку інспекцію, хоч Совєтський Союз довгий час був проти цього. Однак погодившись на інспекцію, СССР висунув умову, що літаки для інспекції повинна надавати країна, на території якої відбуваються маневри. Країни НАТО настоювали, щоб літаки для інспекції надавали невтральні держави. Нейтральні країни повідомили, що готові надати свої літаки як для інспекторів НАТО, так і для інспекторів Варшавського бльоку.

УЦІЛІЛІ ЖЕРТВИ нацистських злочинів проти жидівського населення Европи, відомі тепер як жертви Голоокосту, вибрали й посвятили місце в нижньому Мангеттені, Ню Йорк, в четвер, 4-го вересня, під будову меморіяльного Музею, що матиме назву „Музей Жидівської Спадщини Живий Пам'ятник Голокосту". Ця біла будівля буде споруджена у формі квадрата при фундаменті, а далі являтиме зі себе складну композицію геометричних тіл. Сам музей у дільниці Беттери Парк Сити складатиметься з п'яти поверхів і міститиме в собі матеріял „про знищення жидівської культури в Европі", — пише „Ню Йорк Таймс" з 5-го вересня. Коштуватиме Музей 60 мільйонів долярів, які вдається здобути тим, що поруч заплянoвано великі будівлі мешканевих кондомініюмів, які будуються з комерційною метою. На дедикації місця під Музей було багато чільних американців-нюйоркчан з політичного, фінансового та культурного світу.

НАДМІРНА КІЛЬКІСТЬ нових автомобілів виробу 1986-го року, які застоялися по крамниця продажу авт, примусила продавців цього краму шукати й знайти приманку для евентуальних покупців, щоб вони виявили інтерес набути нове авто ще цієї осени перед тим, як Дітройт викотить за місяць-два нові моделі авт виробу 1987 року. Таку приманку знайдено — покупці автомобілів тепер платитимуть всього 2.9 відсотка в автомобільній американській фірмі Дженерал Моторс; 2.4 відсотка — у Форда, і зеро відсотків у фірмі Амерікен Моторс Корпорейшин. Ці драматичні заходи розпочали справжні перегони покупців до крамниць з автомобілями, від чого всі раді й щасливі.

В АМЕРИЦІ

ВІДОМИЙ ЧОРНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ діяч, теперішній стейтовий сенатор Джуліян Бонд з Атланти, несподівано програв передвибори іншому чорному кандидатові, коли вони обидва останнього вівтірка змагалися за номінацію від Демократичної партії на місце конгресмена з 5-го дистрикту стейту Джорджія. Невідомий майже нікому Джан Луїс, міський радний на протязі всього чотирьох років, переміг на 4 відсотки пристойного і харизматичного речника чорних американців крайового засягу, діставши 80 відсотків голосів білих мешканців Атланти та голоси найбідніших чорних. Поразка Джуліюса Бонда, одного з найвизначніших діячів муринських у Америці, зажурила чорних американців. Але його поразкою тішаться білі, зокрема американські жиди, бо такі провідні демократи як Джуліюс Бонд і Джессі Джексон не хотіли засудити публічно Луїса Фараккана, контроверсійного муслімського проповідника, який міцними словами „об'їхав" не одного свого противника, уроєного і дійсного, а навіть цілу етнічну жидівську групу.

КОНТРАБАНДА НАРКОТИКІВ через Фльориду до Америки йде так само жваво або й ще жвавіше тепер, хоч було оголошено „війну" наркотикам, а в самій Фльориді встановлено найбільш амбітну й найбільш коштовну в історії боротьби з наркотиками протинаркотикову операцію, метою якої було перервати нелегальний наплив цього згубного товару до ЗСА, де поміж молодими американцями — молоддю і навіть дітьми — розвинулася просто епідемія наркоманії. За ці чотири і півроку, відколи сам віцепрезидент Джордж Буш встановив тут так звану Південно-фльоридську пробоєву групу, контрабанда маріхуани й кокаїни значно зросла — вони тоннами денно перекидаються тут через узбережжя, але це не відібрало охоти Урядові далі так само інтенсивно поборювати нелегальний ввіз наркотиків. Тому й на кордоні Мехіко й ЗСА теж буде встановлено таку пробоєву групу, що й на Фльориді, хоч боротьба і тут тяжка, — кажуть прикордонники, бо напливають нові й нові лави порушників закону, перевізників наркотиків.

НА КРАЙОВІЙ КОНВЕНЦІЇ Американського леґіону в Сінсіннаті, Огайо, що якраз відбувається, секретар оборони ЗСА Каспар Вайнберґер у вівторок, 2-го вересня, гостро скритикував Конґрес за намагання зменшувати бюджет Пентаґону, начебто Пентаґон і оборона країни були б „ще однією програмою з багатьох програм Уряду, на які даються фонди". Насправді, казав секретар Оборони, для країни „оборонні засоби і заходи не є лише гарною річчю, яку треба мати, а вітальною, преважливою справою життя чи смерти для країни". Ці його погляди поділяє чи не сто відсотків зібраних там леґіонерів, але інакше міркує теперішня Палата Репрезентантів, де переважають ліво-ліберальні і майже пацифістичні погляди на справу зброєння й війська.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шпигунство і провокація

Дня 22-го серпня ц.р. ФБІ арештували 39літнього Ґенадія Ф. Захарова, як він на плятформі нюйоркської підземки вручив 1,000 долярів одному студентові в заміну за коперту із засекреченими документами. Захаров був одним із тих совєтських „про форму" дипломатів у Об'єднаних Націях, фактично старшиною КҐБ, як вишколений шпигун. ФБІ від трьох років стежило за ним, навіть раніше, як зголосився до американських властей один сильно схвильований молодий чоловік (прізвище засекречено), родом із „одної країни третього світу" (себто т.зв. невтральних) і виявив, що до нього звернувся Захаров з пропозицією давати йому інформації про різні подробиці однієї промислової корпорації, де той студент був затруднений. Студентові казали погодитися і дати йому нібито важливі документи. Саме на такій зустрічі Захарова з отим студентом у нюйоркській підземці арештували Захарова. В руках американських властей вже давно опинилася брошура-підручник московського КҐБ п.з. „Як рекрутувати американців і осіб з третього світу".

Це був клясичний випадок виявлення професійного шпигуна і приловлення його на гарячому вчинку. Зовсім інакше представляється справа арештування у Москві кореспондента відомого американського тижневика журналу „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" Ніколая Данілова. Той американський журналіст російського роду (його дідо був царським генералом) говорив плавно по-російськи і знав історію Сходу Европи та перебував у Москві на пості кореспондента вже поверх п'ять років. Саме в найближчих днях він мав вертатися до ЗСА і до Москви прибув уже його наступник Джан Тімбл. Цей останній виявив, що Ніколая Данілова анонімово телефонічно викликано явитися о такій-то годині на такому-то місці. Американський кореспондент пішов туди і в тому моменті якийсь невідомий йому „Міша" всадив йому в руку якусь коперту і в тому самому моменті обскочили американця вісім каґебістів та арештували його як „шпигуна". Професор мікробіології у Колюмбійському університеті д-р Алекс Ґолдфарб виявив, що вже два роки тому КҐБ намовляло його, коли він був у Москві, зробити таку саму провокаційну штуку з Даніловим. Він не погодився, тоді його арештували і рік в'язнили та після року дозволили вернутися до Америки.

Державний Департамент зголосив гострий протест, вимагаючи негайного звільнення Данілова, водночас загрозивши відплатними заходами. Совєтський уряд знає добре, що арештований в Америці Захаров був дійсно вишколеним аґентом КҐБ — шпигуном. І совєтський уряд знає також прегарно, що ними арештований американський 53-літній журналіст не був ніяким шпигуном, а дійсно тільки кореспондентом першорядного журналу. Але він, Данілов, видно був сіллю в оці совєтських властей, бо надто добре знав і пізнав тамошню систему і відносини і не скривався, що прагне написати книжку про СССР.

Данілова тримають без ніякого обвинувачення, йому дозволили на коротке побачення з дружиною, яка живе з ним у Москві, і поводяться з ним ніби пристойно, не б'ючи і не тортуруючи. Міжнародний журналістичний світ підняв крик, але відомо, що Москва робить тільки те, що їй вигідно, тримаючись макіявельської доктрини, що всі засоби добрі, які ведуть до цілі. У даному випадку їхньою ціллю є мати „закладника", якого можна би „виміняти" за свого чоловіка — Ґенадія Захарова. Таке було вже в минулому. Адже у 1957 році арештували в ЗСА совєтського шпигуна Рудольфа Абеля, який, як показалося у слідстві — був полковником КҐБ і організатором шпигунської сіті в ЗСА. Його засудили на 30 років в'язниці в 1956 році виміняли за ув'язненого в СССР американського пілота Франсіса Ґері Поверса, що його розвідчий літак „У-2" вдалося совєтам збити над совєтською територією. Це було за президента Д. Айзенгавера.

Ця остання шпигунська афера не є нічим новим, бо і шпигунство було, є і буде і провокаційні методи КҐБ — відомі всьому світові, прикметні для теперішнього режиму в СССР, річ

Микола Галів

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Сьомого вересня 1986 року сповниться рівно два роки з того часу, як на 92-му році життя відійшов у Божу Вічність світлої пам'яті Патріярх Йосиф. Покійний Патріярх належав до особливих світочів не тільки Української Католицької Церкви, але в загальному Вселенської Христової Церкви. Мабуть сучасникам Патріярха Йосифа є доволі трудно, а може й неможливо зробити всесторонню оцінку його багатотрудивого і унікального творчого життя. Для цього потрібно відповідної відстані — перспективи часу. Напевно майбутнім дослідникам та історикам пощастить легше схопити і здійснити це вагоме діло.

Цією короткою пресовою заміткою з нагоди другої річниці смерти Патріярха Йосифа бажається хоч згадати його світлу пам'ять і відсвіжити нашу пам'ять про нього, як неперевершеного великого формату українського церковного діяча — робітника у Божому Винограднику.

Хоч Блаженніший Митрополит Йосиф не розпоряджав жадними засобами інформацій, але про його унікальну поставу, як церковного ієрарха у царстві сатани — большевицькому засланні, знали не тільки його співв'язні, але багато більше, включно, поза залізною заслоною.

Уявіть собі таку сцену, що її описує австрійський професор Франц Ґробавер

„...Аж тут поблизу мене якийсь в'язень звалився з ніг. Негайно прискочив до нього конвоїр і почав 'підкріпляти' його ручним прикладом. Мій сусід з трудом підвівся на ноги, зробив два кроки і знову повалився. Я перебрив снігом до знесиленого, вхопив його мовчки під руку, а другою рукою тягнув його речі. І так ми ішли удвох. Перед бараковим будинком нам казали зупинитись. Тут мала бути лікарська перевірка... Хоч лікарський перегляд був дуже поверховний, проте процедура довго тяглася. Тоді, як ми чекали на свою чергу, я познайомився ближче з моїм товаришем недолі. Досі я знав його прізвище — Сліпий. Я здогадувався, що він священик. На це вказувала його зовнішність, достойна постать, повна гідности поведінка, посивіла борода. І справді я не помилився. Після деякого вагання в'язень відкрив карти: переді мною стояв львівський архиєпископ. Дуже тяжка подорож постаріла його передчасно. Він сидів утомлений на своєму наплечнику й чекав, як інші, що з нами зроблять. Аж тут несподівано відчинились двері, до кімнати ввірвались зухвалі парубки. Очима розглядали присутніх, немов би когось шукали. Їх погляд зупинився на Митрополитові. В одну мить прискочили до нього і знову щезли, скоріше, як можна було очунятись. Разом з ними щез також баґаж Владики. Князь Церкви лежав на підлозі і з його уст і носа сочилась кров..."

Ми були безпосередніми свідками його подиву гідної праці для добра Церкви й українського народу тут у вільному світі. З появою Блаженнішого Йосифа наша Церква у діяспорі започаткувала непередбачений ренесанс. Пригадаймо собі слова Блаженнішого Отця Йосифа, себто його історичний виступ на форумі другої сесії Вселенського Собору Ватиканського II — „Мене уповажнюють віки, мене уповажнюють мої попередники, мене уповажнюють неприсутні, переслідувані.." В особі Блаженнішого говорила жива творча і діюча катакомбна Українська Католицька Церква, говорив український нарід. Тоді він висунув ідею створення патріярхату, яку соборові Отці прийняли оплесками. Про цей історичний виступ Блаженнішого Йосифа широко писала італійська преса і телебачення, вже тоді називаючи його Патріярхом.

У поставі й творчості Блаженнішого Патріярха Йосифа пробивається Боже Провидіння. Здається, звичайна людина, на сімдесятому році життя, з підірваним здоров'ям, без Божого Провидіння не була б спроможна провести такої великої і незвичайної праці, як її провів світлої пам'яті Патріярх Йосиф. Можемо собі сказати, що перед появою у Римі Блаженнішого Отця Йосифа, Рим для нас був неприступний, далекий, а може й холодний. Сьогодні Рим є для нас таким близьким дорогим прямо рідним. Блаженніший створив „Український Рим". Коли ми сьогодні приїжджаємо до Риму, ми почуваємося у ньому, як вдома. Рим став для української діяспори своєрідною оазою.

Це є ці фізичні надбання: собор Святої Софії, Український Католицький Університет, патріярший двір із церковцею свв. Сергія і Вакха, де є приміщена чудотворна Жировицька Божа Мати, манастир у Кастель Ґандольфо Отців Студитів, а вже до того часу були існуюча обитель Отців Василіян, велика семінарія св. Йосафата на Джа-Нікольо, мала семінарія Отців Селезіян а також обитель Сестер Василіянок. Це український Рим, який поставив на ноги Блаженніший Патріярх Йосиф, а заразом надав йому життєтворчої динаміки. Без сумніву „Український Рим"

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про дві сторони пропаґанди

Ніхто краще від нас не знає сили та значення фільмового мистецтва, що його могли ми тепер ствердити в зв'язку з фільмом „Жнива розпачу". Цей один добре виконаний документальний фільм поширив інформацію серед чужинного світу про Великий голод краще, як десятки статтей чи доповідей. Він же промовляв живим образом, відповідними поясненнями, цими так прийнятими формами інформації.

Показується, однак, що і цей, найбільше тепер актуальний засіб інформації може стати обосічним мечем.

Ось нам довелося тепер у Франції бачити як один із перших фільмів—фільм совєтської продукції п. з. „Москва ніколи не плаче". Він не найновіший і можливо, що ішов вже в ЗСА, але не звернув нашої уваги. Це романтично-наївна історія молодої жінки, яка хоч дуже самостійна, живе з дочкою, що ніколи не знала батька, „шукає" за мужчиною і, після пролиття моря сліз і співчутливого плачу товаришок праці, находить „справжнього мужчину".

Усе разом показує, однак, мов на долоні, бідне духово і матеріяльно життя совєтської людини і важко того не спостерегти. Тож не диво отже, що у французькій пресі гостро цей фільм скритиковано, а що більше висловлено велике здивування, як він міг дістати в ЗСА у 1983 році „Оскара", як найкращий чужинецький фільм. Справді, як це можливо, нам не відомо, хіба можна пояснити постійним адоруванням совєтського мистецького світу, деякою частиною американського фільмового „естаблішменту". Але не дивлячись на цю нагоду, цей фільм є наглядним доказом невдалої пропаґанди і може у кмітливих західних глядачів викликати лише насмішку.

Зовсім, однак, інакшу реакцію мусить викликати у глядача ще один із безконечного ряду фільм про голокост. Тим разом—це документальний фільм із совєтських архівів, але зроблений руками двох німців з аристократичним прізвищем фон цур Міллєр. Фільм накручували совєтські воєнні звітодавці в часі звільнення Авшвіцу і таку дали назву фільмові. Але і чорно-білі знімки і розповідь та інтерв'ю із одним з фільмовиків—Воронцовим—це зручно підібрана пропаґанда, яка уміє грати на людських почуваннях жаху, ненависти до „нацистів" і кривди, яку заподіяно жидам, а особливо жидівським дітям.

Совєтський уряд напевно з приємністю видав з архіву цей документальний фільм. Але в ньому було навіть для наївного Заходу забагато пропаґанди, коли показали момент вмаршування совєтських військ до Авшвіцу, а при цьому добре збудованих і здорово виглядаючих „в'язнів", що їх вітали—і це місце швидко із фільму усунено.

Але позатим у Західній Европі прийнято цей фільм як ще один доказ звірства німецьких воєнних злочинців, та нікому навіть й на думку не приходить поставити у пресі питання, чому ніколи не можна побачить на фільмах Бабиного Яру чи таборів праці із нашими в'язнями в СССР і чому про це, що посьогодні існує оця неймовірна тиранія у совєтському „раю" так мало, а то й нічого не знає людина у західньому світі.

О—КА

Юрій Р. Рибак

ШОВК — КИТАЙСЬКЕ ЗОЛОТО

Яких двадцять років тому у Китаю під час Культурної Революції майже зовсім припинено виробництво шовку, не зважаючи на традицію тисячів років і колишнє монопольне становище, яке вдалось розбити монахам щойно у VI сторіччі, а це нелегальним вивозом шовкопрядки та насіння шовковиці до Візантії. Але сама Революція мала свою ціль і байдужим був якийсь там експорт, а ще й до того товару люксусового характеру...

Та зростаюче запотребування на шовк у світі зацікавило Китай. Він же за останніх десять років поступово розвів шовківництво, що своїм вивозом здобуває потрібну тверду валюту чим — можна б сказати — заступає золото. І це поплатне, бо за один кілограм шовку платять 27 долярів, під час коли ця сама кількість бавовни приносить лише 6 долярів. За китайським обрахунком минулого року випрядено 9,000 тонн шовкової нитки, цебто 90 відсотків цілої світової подачі.

Шовківництво — це один із прикладів, який вказує на напрям розвою китайської індустріялізації. Вона є тим цікава, що країна має великі природні багатства сирівця, одначе відносно мало продуктів, що готові для світового ринку. Отже шовк завдяки шовкопрядці — творцеві шовкової нитки — є виїмком, а своєю реакцією доміна лише може стимулювати економіку країни. Вистачить хоча б згадати, що десять мільйонів осіб годують шовкопрядку, роблять це як побічне зайняття і в останньому році зібрали 20,000 тонн коконів, що своїм числом дорівнюють яким 24 більйонам штук... А до цього яких півмільйона осіб працюють у самих прядільнях, що рівняється майже одній четвертині всіх американських текстильних і одягових робітників.

Коли б так описувати виробництво шовку, то воно починається так само як перед тисячами років. У солом'яних кошиках із листям шовковиці (morus alba) годуються шовкопрядки. Після кількох тижнів кожна з них зачинає прясти волоконце довжини милі. До пряділень перевозять уже готові кокони, де із сімох штук прядуть одну нитку, відтак тчуть матеріял, фарбують, друкують взори і шиють одяг... Китайці мають особливий дар до шиття і цієї ж праці, бо виявляють надзвичайну здібність до ручних подробиць, складання та вишивання. На думку знавців, вони роблять це краще ніж деінде у світі і беруть за це менше гроша. У висліді їхній продукт є високої якости при найнижчих коштах продукції.

Безсумнівно, що участь Китаю загострює апетит світу на шовк. Його можуть носити навіть ті, що не дуже багаті. Світове запотребування велике, а самі ж ЗСА минулого року купили на світовому ринку коло 160 мільйонів ярдів шовкового матеріялу та одягу, що їх доставили різні країни. У висліді шовк став криком моди. З нього шиють теж жіночі блюзки, сукні, однострої до праці а з шовково-бавовняної пряжі плетуть светери.

Повністю розуміє Китай, що вивіз лише шовкової пряжі обмежений, тому радше орієнтується на готові матеріяли, які нині переважно продукує Европа та Гонконґ. А замість розбудови нових приміщень китайці стараються піднести продуктивність. У тому помагають їм італійці та японці, що відомі як мистецькі майстри проєктування на шовку. Вплив чужинців потрібний, бо в основному існує різниця смаку між Китаєм, а західнім світом, де мода дуже змінлива, а культурне зрізничкування поодиноких країн домінуюче.

Щоб осягнути повний успіх на світовому ринку і перемогти конкуренцію, китайці примінюють та використовують технологію і машини, які вживає теж світ. Тому і не тяжко приходиться подибати машини голляндського, японського, італійського, а навіть польського походження, а модерні компюторські машини для друкування взорів використовують проєкти відомих і популярних творів моди світової слави.

І хоча Китай наставляє себе на експорт, як джерело валюти, то не забуває, що джерело доходу скривається у домашньому ринку, що набуває значіння, бо росте дуже скорим темпом головно, коли йдеться про матеріяли у добрих та сильних кольорах. При тому ціни стають доступнішими для ширших мас покупців, які знають одне, чого не знає більшість американців: „Шовк можна прати"! (але як?)

Виглядає, що китайці завважили, що їхній домашній ринок є більш стійким ніж експорт, який останньо став предметом світової, текстильної заковики. Ось, візьмімо, ЗСА. Щоб хоронити власну текстильну індустрію від заглади старались вони недавно у Женеві, Швайцарія включити шовк у multi-fiber arrangement (MFA), цебто світовий договір, що нормує текстильну міжнародну торгівлю.

Одною з причин було це, що чужинці, щоб обійти названу квоту експорту мішають шовк із вовною або бавовною. У зв'язку з тим китайці мають свою власну філософію та розуміють, що визначення квоти на імпорт шовку не дає розв'язки і не охоронить американської індустрії. Чому? Бо практично в ЗСА нема шовківництва, нема коконів і навіть не годують шовкопрядки...

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Ще в справі збірника українського Львова

У „Свободі" з 27-го серпня ц.р. появився у відділі „З листів до Редакції" позитивний відгомін д-ра Осипа Кравченюка на мою статтю п.н. „Постулят видання Збірника українського Львова („Свобода", 15-го серпня ц.р.), де автор піддержує всеціло мою думку та запевнює, що справа видання згаданого Збірника повинна лежати на серці не лише самих львов'ян, але всіх нас, а особливо тих, які походять з галицької вітки української землі. Треба надіятися, що О. Кравченюк висловив назагал погляд усіх активних на громадському полі земляків і землячок у діяспорі. Це ще більше зобов'язує морально представників української науки й публіцистики до виконання даного завдання можливо якнайскорше, поки ще дихають і можуть узяти перо в руки очевидці нашого культурного й громадсько-політичного життя города князя Льва.

Але в своєму щирому запалі до того діла О. Кравченюк пропонує, щоби я сам започаткував на власну руку акцію видання Збірника, зорганізував ініціятивний Комітет та підшукав науково підготованих авторів для написання поодиноких статтей. Тут автор дещо загнався задалеко в пляні реалізування цієї справи, бо компетенція видання реґіональних Збірників лежить у рамках діяльности нашого НТШ, при якому діє Комісія реґіональних дослідів і публікацій. Збірник Львова чи Львівщини також повинен вийти з рамени цієї Ко-

(Закінчення на стор. 4)

Анатоль Курдидик

АТАКА НА УКРАЇНСЬКУ БАПТИСТСЬКУ ЦЕРКВУ

II.

Хочемо вірити, що східні, запляновані в **НКВД** і розраховані на одвертість та щирість баптистів затії Я. Духонченка і його камратів не зможуть зробити згаданої школи. Провід ВЄББ на цім континенті складений з добрих, досвідних і патріотичних провідників цього релігійного руху. Двомісячник ВЄББ „Післанець Правди" (60-ий рік видання!) має редактором пастора В. Домашовця, кожна стаття якого зразкова логікою, знанням і формою, в редколегії маємо поруч нього таких відомих баптистських пасторів, як М. Подворняк, Й. Іваськів та Д. Марійчук, не згадуючи вже, як співредактора, голову ВЄББ пастора Олексу Гарбузюка. На цього останнього рахуємо напевно, бо...

Відважний і діловий голос

Бо ще весною 1985 року, коли Я. Духонченко, налягнувши овечу шкуру на свою вовчу креатуру, мандрував по цьому континенті, він зігнувся був у три погибелі, і „любовно" та „братньо" запросив окремим листом пастора О. Гарбузюка на Україну, виступити перед тамтешніми українцями-баптистами та переконатися, що ці баптисти мають повну свободу дії під сонцем сталінської конституції.

Відповідь пастора О. Гарбузюка була поважна, достойна і така, під якою може підписатися з чистим серцем кожний чесний українець. Ми змогли дістати копію цього листа — і ось деякі місця з нього:

„...В аспекті Слова Божого та моєї відповідальности перед Господом... — пише пастор О. Гарбузюк, — я прийшов до переконання, що я не можу прийняти Вашого запрошення з таких важливих для Божого діла причин:

„1. Своїми відвідинами Канади та ЗСА, а особливо вашою присутністю й виступами на Фльориді і Гаваях Ви спричинились до поділу нашого братства в Канаді. І це Ви продовжуєте робити на радість ворогам діла Божого... Я завжди стояв і стою за єдність Церкви Христової і перед тим, як я прийшов би Ваше запрошення, Ви мусіли б покаятися в цьому гріхові...

„2. У Совєтському Союзі взагалі, а в Україні зокрема, панує жахливий терор над віруючими. (В цій частині листа паст. О. Гарбузюк вичислює аж 16 прізвищ та адрес переслідуваних, арештованих, засуджених та засланих пасторів-українців)... і так без кінця до 200 ув'язнених за Слово Боже й за свідчення Ісуса Христа. Моя духовна культура, моє сумління не дозволяє мені своїми відвідинами побільшувати їхні страждання за віру в Бога. Ви ж знаєте, що майже всі ті, хто їздили в Україну на запрошення ВСЕХБ, тільки побільшили горе народу Божого.

„3. **Ви особисто пішли на компроміс і репрезентуєте не** правовірне баптистське братство України, а відступницький ВСЕХБ, який тілом і душею підтримує і є складовою частиною Світової Ради Церков — зрадниці всіх принципів правдивого християнства... і безумовно є апокаліптичною розпусницею наших останніх днів. І Ви є складовою частиною цього відступництва... Сам ВСЕХББ опоганює славне ім'я баптизму... так, як, ВСЕХББ, ще ніяка християнська інституція не єдналася з безбожжям і не співпрацювала з гонителями Церкви Христової. Мої відвідини Вас апробували б це жахливе відступництво.

„4 В Україні панує жахлива русифікація... І це правда, яку знаєте Ви і я... Під час відвідин України минулого року братами Савчуком із Канади та Іваном Ковальчуком із **ЗСА у Харкові на баптистському Богослуженні кричали**, щоб вони проповідували по-російському. У Києві 75% російських шкіл, у Харкові 95%, в Одесі — 92%, в Донецьку — 96.8% і так без кінця русифікація. У Вашій церкві в Києві до 99% відбувається в російській мові.

„Я — відроджений християнин, — читаємо далі, — але я є складовою частиною ураїнського народу, якому Сам Бог „призначив границі замешкання" (Дії 17:26), я є частиною його тіла, його душі, його життя і його доля дорога для мене. Моя Біблія говорить, що „Коли хто про своїх не дбає, той вирікся віри і він гірший невірного". У протест дискримінації над українським народом і знушання над українською культурою я не можу прийняти Вашого запрошення.

„Я приїду в Україну, коли..."

„Тоді, коли будуть звільнені всі ув'язненні баптисти за Слово Боже і за свідчення Ісуса Христа, як будуть звільнені всі християни всіх віроісповідань із в'язниць за віру в Бога, як будуть звільнені всі члени Ради Церков Євангельських Християн Баптистів із ув'язнення, висилки і каторги, як будуть реабілітовані всі колишні мученики за Віру Христову в Україні і як до гостей із Канади та ЗСА не будуть кричати, щоб вони проповідували тільки по-російськи, як будуть звільнені в'язні сумління й борці за права Вашого й мого українського народу, тоді я прийму Ваше запрошення і приїду в Україну „з метою ознайомлення з нашою країною та життям нашого євангельсько-баптистського братства". Поки цього нема, я не можу їхати й підтримувати поневолення мого народу та переслідування Церкви Христової. Мій Бог є Автором свободи і я Йому Одному служу!" — кінчить свій лист голова ВЄББ пастор Олекса Гарбузюк.

∴

Як легко стає на душі, коли прочитаєте такого, як цей, лист! Як добре і як варто жити на цім світі, коли поруч вас є ще люди з лицарською душею та характером справжніх Христових воїнів! І тому теж ми певні, що Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство під проводом свого голови й пастора Олекси Гарбузюка, що в цих днях відбуває свій 41-ий З'їзд у Чикаго, переможе й сучасні диверсії у своїх лавах та понесе смолоскип своєї віри **Христові і своєї вірности українському народові впевнено** у своє світле майбутнє.

Кінець

МОЛОДЬ ДОМІНУВАЛА У 31-ИХ ПЕРШЕНСТВАХ НА СОЮЗІВЦІ

(Продовження зі стор. 1)

„Міс Союзівка" А. Бочевська, Н. Матківська і О. Кизик обдаровують чашами д-ра З. Матківського (другий справа) і д-ра Я. Сидорака.

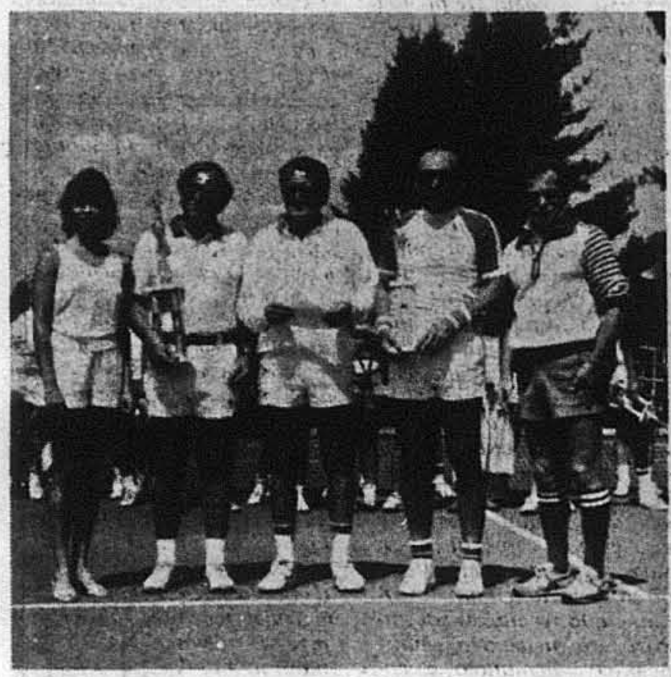
К. Бень (справа) переміг В. Герлинського (зліва). Чаші їм вручив інж. Р. Ракочий, ст.

А. Хуцолій (справа), Е. Іванців (зліва) і І. Гинянський гратулюють юнакам Л. Кальманові (другий зліва) і М. Боднарові.

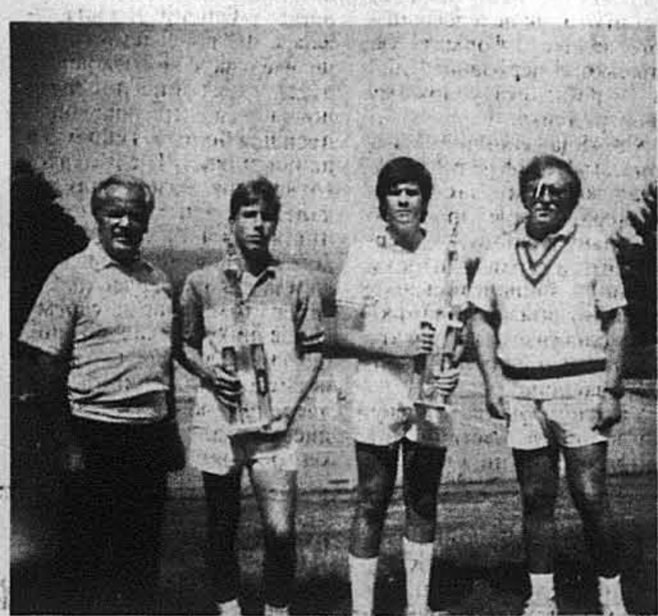
Наймолодшим юнакам (зліва) А. Заяцеві, Ю. Чопівському і А. Стейті нагороди вручили (зліва) А. Крушельницька, А. Харук і О. Кизик.

В групі сеньйорів 45 і вище примат відвоював Ю. Савчак (другий зліва). Йому і Ю. Грабцеві (другий справа) нагороди вручили (зліва) А. Ракоча-Крушельницька, д-р З. Матківський і З. Снилик.

В групі юначок М. Кутрко (друга зліва) і М. Федорів отримали нагороди від д-ра І. Флиса і Р. Куціля.

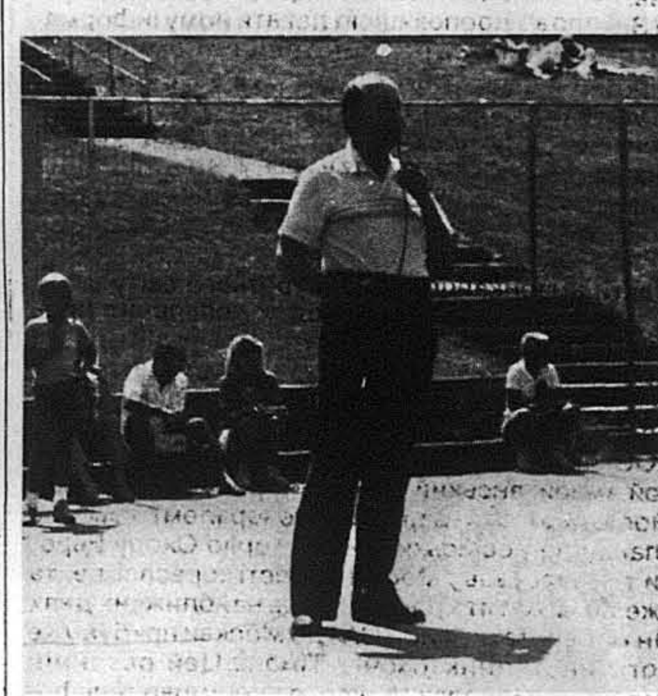
П. Боднар (другий зліва) здобув свою першу нагороду на Союзівці в групі юнаків 14 років і нижче, перемагаючи у фіналі І. Гованського (другий справа). Нагороди вручили Р. Куціль (справа) і Ю. Савчак.

М. Душник вручила нагороду М. Оришкевичеві.

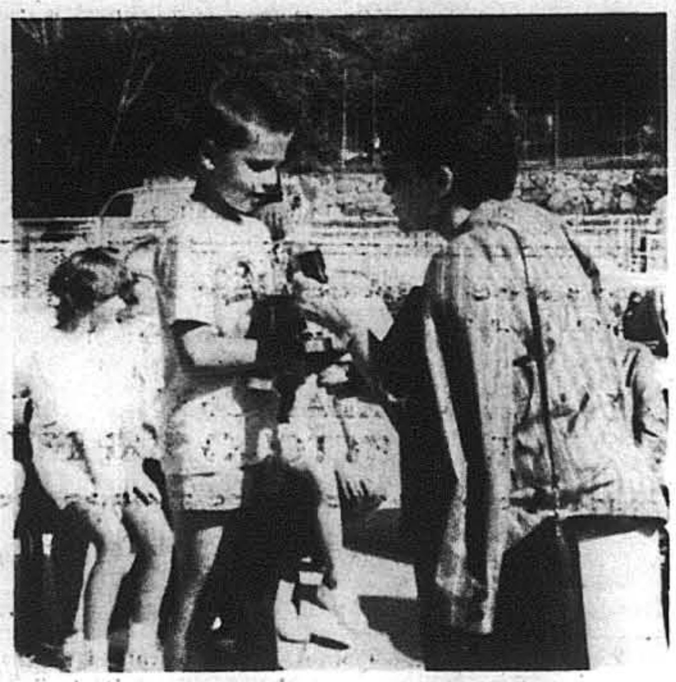
О. Попович (другий зліва), в групі сеньйорів, і Д. Матківський, в групі чоловіків, вийшли першими в „рунді потішення". Їм нагороди вручили В. Квас (справа) і В. Гайдар.

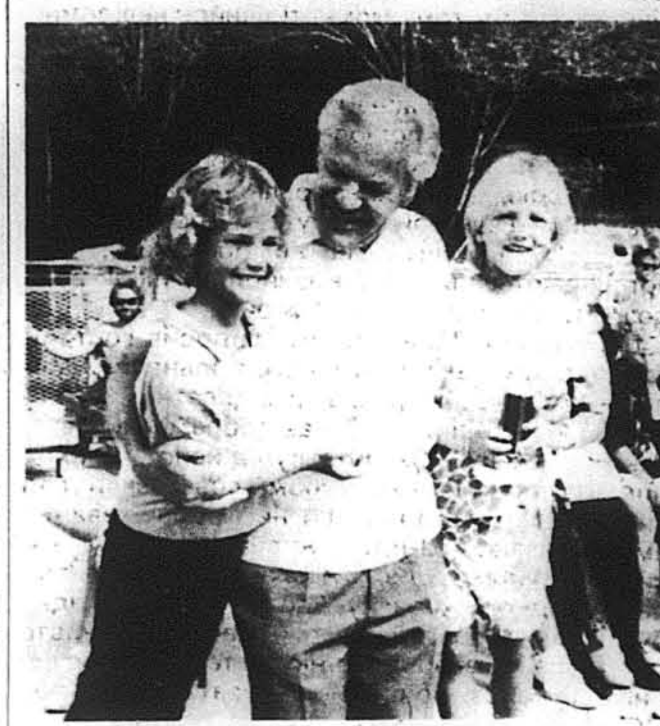
Гратулює і прощає змагунів під час закриття змагань д-р І. Флис.

А. Гайдукевич (другий справа) і М. Андрушко щойно прийняли нагороди від Ю. Савчака (зліва) і Р. Куціля.

У. Дячук нагороджує юного чемпіона.

Дві молоденькі плавачки отримали нагороди від Р. Куціля.

Під час відкриття промовляє головний касир УНСоюзу У. Дячук. Біля неї провідник турніру інж. Р. Ракочий, ст.

турнірі примат в групі юнаків 14 років і нижче, перемагаючи у фіналі Ігоря Гованського (СУМ), 6-4, 6-1. Третє місце здобув Михась Сарахман (УСО „Тризуб").

У наймолодшій групі юнаків 12 років і нижче перше місце здобув Адріян Заяць (Союзівка), який у довгому фіналі переміг Адріяна Стейті (Союзівка), 6-2, 5-7, 6-4. Третього місця добився Юрій Чопівський.

У групах переможених сеньйорів і чоловіків перші місця здобули Олександер Попович (КЛК) і Данилко Матківський („Січ"), минулорічний чемпіон в групі юнаків 16 років і нижче, який цього року змагався в групі чоловіків і переміг у фіналі Юрія Цікала (Союзівка), 6-3, 6-3, реванжуючись за програну в першій рунді.

Нагороду Марії Душник за спортову поставу повіз до Чикаго Марко Оришкевич.

Турніром проводила комісія в складі: Роман Ракочий, ст., провідник і головний суддя, Ю. Савчак, З. Снилик, О. Кизик, О. Попович, і д-р З. Матківський.

Грошові стипендії з Фонду розвитку і популяризації тенісу при Фундації ім. Мазепи були роздані фіналістам в таких сумах: чоловіки — 500 і 250 дол., жінки — 200 і 100 дол.; молодші сеньйори — 250 і 100 дол.

(Закінчення на стор. 4)

В ЛОНДОНІ ВИЙШЛО з друку перше число щоденної газети „Чайна Дейлі" англійською мовою. „Чайна Дейлі" видається комуністичним Китаєм і англійським видавцем Робертом Максвеллом. Вона друкується в Лондоні і розповсюджується в містах 14 західньоевропейських держав. В інтерв'ю для пресового агентства ЮПІ головний редактор газети Фен Дзілян і видавець Р. Максвелл висловили впевненість, що газета „Чайна Дейлі" подобається читачам і стане прибутковою.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ЛИВАНУ Рашід Караме повідомив, що міністри-християни і міністри-мусулмани погодилися на загальне перемир'я в країні, яке має на меті покласти кінець громадянській війні, що триває уже 11 років. Нарада кабінету міністрів відбулася в Західньому Бейруті, заселеному переважно мусулманами. Будинок, в якому відбувалася нарада, охоронявся, а перед початком засідання десятки саперів обшукали будинок, щоб переконатися, що в ньому нема ні бомб, ні мін. Виступаючи на пресовій конференції після наради, Р. Караме сказав репортерам: „Було вирішено оголосити про припинення вогню. Ми також вирішили перетворити парлямент таким чином, щоб він забезпечував мир в країні і щоб всі розуміли, що мусулмани в Ливії користуються тими ж політичними свободами, що і християни. Ми домовилися про створення загальнокрайової армії і вирішили звільнити південь країни". Хоч Караме висловив оптимізм щодо майбутнього країни, давши зрозуміти, що за перемир'ям настане мир, багато політичних оглядачів сумніваються в швидкому закінченні громадянської війни.

В першу річницю смерти д-ра В. Душника

Рік тому, 5-го вересня 1985 року, відійшов у засвіти. св. п. д-р Володимир Душник, передовий український журналіст, патріот і впродовж 50-ти років на терені З'єднаних Стейтів Америки амбасадор української справи.

Ред. Іван Кедрин, сеньйор українських журналістів, у своєму прощальному слові від Спілки Українських Журналістів Америки над відкритою домовиною св. п. В. Душника в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку, між іншим сказав, що: „...людина є незаступимою". Згадуючи слова ред. Кедрина, стверджуємо сумний факт, що ніхто досьогодні не заступив ред. В. Душника.

Брак його відчуває наша спільнота на багатьох відтинках громадської й журналістичної праці. Крім великого знання української проблематики, д-р В. Душник був двомовним журналістом, якого під цю пору ми не маємо.

Покійний залишив по собі ряд англомовних публікацій і сотні статтей. Останнім його бажанням було видати свої спогади, які були б великим причинком до історії української еміграції XX сторіччя, бо він був одним із її творців. Його пляни перекреслила несподівана смерть.

Св. п. д-р В. Душник.

Відійшов св. п. В. Душник передчасно, віддаючи останні свої сили й знання для опрацювання англомовної праці „Про українське поселення в ЗСА".

Вдова Марія Душник і син Марко, просить приятелів і знайомих Покійного, щоб взяли участь у поминальних Богослуженням, які будуть відслужені в суботу, 6-го вересня ц.р. о год. 8:30 вранці в церкві св. Юра в Ню Йорку, як також в Бруклині, Гартфорді й катедрі св. Патрика, 5-та Авеню і 50-та вулиця в Ню Йорку, у вівторок, 21-го жовтня 1986 року, о год. 1-ій по полудні.

РСГ.

Молодь ...

(Закінчення зі стор. 1)

сеньйори 45 і вище — 200 і 100 дол., сеньйори 55 і вище — 100 і 50 дол. всі юнаки і юначки — 100 і 50 дол.

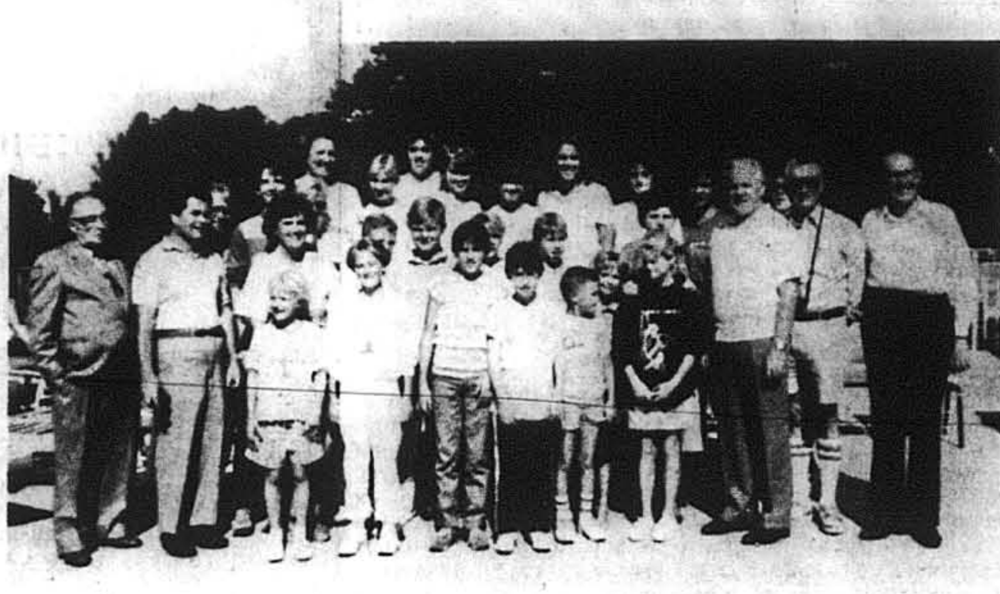
До цього Фонду, яким відає д-р З. Матківський, вклад зробили Фундація ім. Мазепи і Іван Гинянський, чеки вручили: д-р Матківський, його дружина Надя і І. Гинянський.

Нагороди УНСоюзу вручили фіналістам: д-р Іван Флис, головний предсідник УНСоюзу, головні радні Володимир Квас, Евген Іванців, і Алік Худолій, „Міс Союзівка" Аня Богачевська, колишні „Міс Союзівки" Аннетка Харук і Арета Ракоча-Крушельницька, інж. Р.Ракочий, голова УСЦАК Роман Куціль, Ю. Савчак, О. Кизик, З. Снилик, і асистент управителя Союзівки Володимир Гайдар. Свою власну нагороду М. Оришкевичеві вручила Марія Душник.

Під час церемонії відкриття і закриття до змагунів промовляли коротко: д-р Іван Флис, головний касир Уляна Дячук, Р. Ракочий ст., Р. Куціль, З. Снилик, О. Кизик, д-р Р. Слиж, і В. Гайдар.

Турнір закінчився у понеділок спущенням прапорів і прощальним словом д-ра Флиса.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Учасники і організатори плавацьких змагань.

30-ті плавацькі змагання, у яких взяло участь 11 хлопців і 13 дівчат, відбулись в суботу в полудневих годинах в басейні Союзівки.

В проводі змагань були: д-р Роман Слиж, Олесь Напора, Марко Криштальський, Рома Кушнір, Юрій Тарасюк, Ірина Слиж і Марія Бокало.

Змагання взірцево перевели молоді знавці плавацького спорту — Марко Криштальський, Рома Кушнір та Юрій Тарасюк.

Найчисленнішою групою було УСВТ „Чорноморська Січ", разом 16 учасників, яких вміло зорганізувала Марія Бокало; „Тризуб" (Філядельфія) — 5 учасників; КЛК (Ню Йорк) — 2; Пласт (Вашінґтон) — 1.

Число учасників було найменше від багатьох років. Мабуть передбачена холодна погода відстрашила деяких плаваків, які в минулих роках брали участь, прибути на ці змагання. Однак погода була тепла і соняшна, що й причинилось до успішного переведення змагань.

Загальне клюбове точкування

1. УСВТ „Чорноморська Січ" 194
Тризуб Філядельфія ..67
КЛК Ню Йорк 7
Пласт Вашінґтон 3

Змагання відкрив д-р Р. Слиж привітав усіх плаваків, батьків, дідусів, бабунь та інших членів родин, рівнож присутніх: Уляну Дячук, Романа Куціля та Омеляна Твардовського.

Вислідн змагань

Найвизначнішою змагункою виявилась Галюся Зиблікевич („Тризуб"), яка здобула три нові рекорди у групі дівчат 8-10 років (25 м. і 50 м. довільний стиль та 25 м. грудний стиль).

Хлопці (8-10 років): 25м. довільний стиль Марко Калита („Тризуб", Філядельфія) 20.3 сек.; Богдан Гарасим („Чорноморська Січ") 23.8 сек.; 25м. грудний Марко Калита („Тризуб") 28.4 сек.; 25 м. горілиць Марко Калита („Тризуб") 24.4 сек.;

Хлопці (11-12 років): 25 м. довільний Юрко Чопівський („Ч. Січ") 17.7 сек.; Матей Він („Ч. Січ") 23.5 сек.; Джеймі Федорик („Ч. Січ") 24.3 сек.; 50м. довільний Юрко Чопівський („Ч. Січ") 40.7 сек.; Матей Він („Ч.Січ") 57.8 сек.; Джеймі Федорик („Ч. Січ") 1:01.7 сек.; 25 м. грудний Ю. Чопівський 25.1 сек.; 4x25м. гінці довільний Матей Він, Дж. Федорик, М. Калита („Тризуб"), Л. Федорик 1:29.6 сек.

Хлопці (13-14 років) 50 м. довільний Адріян Підлуський („Ч. Січ") 45.2 сек.; 50 м. грудний А. Підлуський 55.7 сек.; 50м горілиць А. Підлуський 55.2сек.

Хлопці (15 і вище): 50 м. довільний Ігор Пономаренко („Ч. Січ") 28.1 сек.; Іван Білон („Ч. Січ") 29.2 сек.; Олег Слупчинський (КЛК) 30.5 сек.; 100 м. довільний Ігор Пономаренко 1:07.5 сек.; 50 м. грудний Ігор Пономаренко 37.3 сек.; Іван Білон — 37.3 сек.; Олег Слупчинський - 42.8 сек.; 50 м. горілиць Юрко Граб (КЛК) 41.4 сек.; Леонід Михайлюк („Ч. Січ") 58.7 сек.; 50 м. метелик Іван Білон 32.1 сек.; 4x50 м. гінці змінний І. Білон, Ю. Граб, О. Слупчинський, І. Пономаренко 2:36.1 сек.

Дівчата (8-10 років); 25 м. довільний Галюся Зиблікевич 16.3 сек.; Андрея Калита 18.0 сек.; Таня Джонстон („Ч. Січ") 20.3 сек.; 50 м. довільний Г. Зиблікевич (рек.-37.1 сек.);А. Калита 41.3 сек.; Лариса Галавай („Тризуб") 54.7 сек.; 25м. грудний Г. Зиблікевич-21.1сек. (рек.); А. Калита 22.4 сек.; Т. Джонстон 24.7 сек.; 25 м. горілиць Т. Джонстон 25.2 сек.; Квітка Чопівська (Пласт, Вашінґтон) 28.2 сек.; Л. Галавай 29.2 сек.; 25 м. метелик Л. Галавай 34.1 сек.

Дівчата (11-12 років) 25 м. довільний — Джануарі Жолудко („Ч.Січ") 19.7 сек.; Віра Літкевич („Ч. Січ") — 22.0 сек.; 50 м. довільний — Джануарі Жолудко 42.4 сек.; 25 м. грудний Меляся Галавай („Тризуб") 31.2 сек.; 25 м. горілиць Дж. Жолудко 22.2 сек.; М. Галавай 25.6 сек.; 25 м. метелик М. Галавай 25.4 сек.; Віра Літкевич („Ч. Січ") 25.8 сек.; 4x25м.-гінці довільний- М. Галавай, Г. Зиблікевич, А. Калита, Л. Галавай („Тризуб") 1:19.8 сек.

Дівчата (13-14 років): 50 м. довільний Таїса Бокало („Ч. Січ") 40.6 сек.; Шері Ріка Бі-Бойчук („Ч. Січ") 54.8 сек.; 100 м. довільний Т. Бокало 1:38.2 сек.; 50 м. грудний Т. Бокало 55.5 сек.; 50 м. горілиць Ш. Ріка Бі-Бойчук 1:08.9 сек.; 50 м. метелик Ш. Ріка Бі-Бойчук 1:19.0 сек.; 4x50м. гінці довільний В. Літкевич, Ш. Ріка Бі-Бойчук, Дж. Жолудко, Т. Джонстон („Ч. Січ") 3:22.7 сек.;

Дівчата 15 і вище: 50 м. довільний Рені Провост („Ч. Січ") 41.9 сек.; Варвара Кета („Ч. Січ") 49.1 сек.; 100 м. довільний Р. Провост 1:41.0 сек.; 50 м. грудний Р. Провост 1:02.6 сек.; В. Кетал 1:14.5 сек.; 50 м., горілиць - Рената Данчевська („Ч.Січ") 48.8 сек.; В. Кетал 1:00.4 сек.; 50 м. метелик Р. Данчевська 49.1 сек.; 100 м. змінний Р. Данчевська 1:39.4 сек.; 4x50 м. гінці змінний Р. Провост, Р. Данчевська, Т. Бокало, В. Кетал („Ч. Січ") — 3:37.2 сек..

Трофеї і стяжки, уфундовані УНСоюзом, роздано переможцям по полудні коло басейну. Нагороди вручили: У. Дячук, Р. Куціль, М. Душник, М. Стебельський, О. Твардовський та члени проводу плавацьких змагань. Змагання закінчено подякою змагунам за участь, проводові за взірцеве переведення змагань та закликом до присутніх до чисельнішої участи на другий рік.

У другу...

(Закінчення зі стор. 2)

поляризував за життя Патріярха Йосифа і поляризує тепер на всю українську діяспору у вільному світі, як також поза залізну занавісу. Наша Церква завдяки наполегливій і подиву гідній праці Блаженнішого Йосифа також оновилась і духовно. Вона повернула до древніх своїх форм і традицій. Через пізнання свого минулого побачила виразно своє майбутнє. Усе це відбувалося не без труднощів, але їх Блаженніший Йосиф перемагав своєю відданою та глибого вдумливою працею.

Це тільки мазки дуже згущеної фарби, якими тільки зарисовано незрівняно велику працю світлої пам'яті Патріярха Йосифа. Це не був припадок, коли Папа Іван-Павло II, віддаючи останній поклін Патріярхові Йосифові у соборі Св. Софії у Римі, 8-го вересня 1984 року, перед своїм від'їздом до Канди сказав такі знаменні слова до Блаженнішого Коадьютора, тепер Патріярха Мирослава-Івана — „Покійний боровся за справедливу справу". Папа ці слова повторив під час авдієнції Патріярха Мирослава і Владики Мирослава Марусина, секретаря Східньої Конгрегації і до зацитованих слів додав — „його треба цінити, бо він мужньо ставав в обороні прав своєї Церкви". Це не були слова куртуазії, але сперті на спостереженні дійсних фактів. Це була особливо правильна оцінка життя Патріярха Йосифа.

Творчість Патріярха Йосифа не могла не зворушувати думаючу людину. Його творчість та творчі ідеї просочувались також і за залізну занавісу. Ось фрагмент з чеського католицького самвидаву, що появився у 10-му числі за 1985 рік під назвою „Інформація про Церкву", там написано: „Цей муж напевно належить до незабутніх постатей Католицької Церкви нашого сторіччя, подібно як польський Примас кард. Вишинський, мадярський примас кард. Міндсенті та з нашими Бераном і Трохтою. Коли б ми шукали слова, яким нам вдалось схопити життя кард. Сліпого ми мусіли б довго роздумувати. Було це життя позначене і ведене вірністю під кожним оглядом. Вірністю Вселенській Церкві та Українській Церкві, яке заслуговує на те, щоб ми згадали головні подвиги життя цього вірного Слуги Божого" (повний текст статті є надрукований у вересневому числі Патріярхату).

Що ж можна сказати на основі цього. Помер світлої пам'яті Патріярх Йосиф, але його непереверщена творча праця й ідеї далі живуть і розвиваються. У цю другу річницю його смерти згадаймо його в наших спільних і особистих молитвах і пам'ятаймо про його унікальне „Завіщання...", яке вимагає від нас дальшої наполегливої праці для його здійснення.

Ще в справі...

(Закінчення зі стор. 2)

місії, а не шляхом „приватної ініціятиви". В діяспорі маємо зорганізоване наше наукове життя і в рамках того організованого життя треба діяти. В громадській, а в тому й науковій діяльности існують певні принципи, яких треба придержуватися, щоби не виник хаос. Я, звичайно, прийму участь таку чи інакшу в публікації даного Збірника як активний член нашої організованої науки, але не як „отаман окремого загону", бо поперше, така роля мені не імпонує, а подруге, знаємо з історії яку ролю відограли отаманчики окремих загонів і пашківських волостей. Вже ж таки треба щиро привітати ентузіястичний відгомін на справу Збірника О. Кравченюка.

Олександер Домбровський
Ню Йорк, Н.Й.

Вчительський семінар на Союзівці

Як швидко минає літо, і настає пора „бабиного літа", так само скоро проминули два тижні Вчительського семінара, який цього року відбувся на Союзівці від 9-го до 23-го серпня, зорганізований Шкільною Радою і спонзорований Українським Народним Союзом.

На Вчительському семінарі брало участь 17 учасників: Марія Олинець, Борис Боднарук, Оксана Оленин, Юрій Прятка, Наталка Субота, Ірена Ващак, Жанна Розвадовська, Марійка Марків, Олександра Мудра, Лариса Сонна, Оксана Кіцюк-Кулинич, Христина Грищак, Олена Тренклер, Люба Захарків, Наталія Іваницька, Богдан Кукурудза. Викладачами на семінарі були: д-р Євген Федоренко, проф. Павло Маляр, проф. Юрій Гаєцький, д-р Ігор Гурин, мгр Микола Францужeнко, мгр Люба Волинець, д-р Ярослав Рудницький, д-р Тарас Гунчак. Треба висловити вдячність всім викладачам за надзвичайно необхідне і вміле зосередження на самих цікавих і корисних темах. Адже часу було зовсім мало, а учасникам семінару так багато хотілося знати. Треба сказати про велике вміння д-ра Федоренка добре розплянувати лекції, так що був час в обідньопору відпочити коло басейну, а ввечорі — для танців чи розвагової програми.

Надзвичайно гарною, дружньою й цікавою була атмосфера між всіма учасниками семінару. Не дивлячись на велику різницю у віці й досвіді вчителювання, завжди весело й радісно пробігав час. Лекції не здавались довгими і нудними, бо були пересипані багатьма прислів'ями, приказками й жартами. Треба додати, що багато з учасників семінару — це молоді вчителі або лише початківці. Так що для всіх, а особливо молодих, цей семінар мав надзвичайно велику вартість.

За цей короткий час всі здружились як одна сім'я. Приємно згадати, як ми всі, сидячи разом, придумували слова коломийки, яку виконували на традиційному на Союзівці „Вечорі Талантів". Також надзвичайно цікавим був вечір, присвячений творчості нашого професора-письменника Павла Маляра, на якому були прочитані деякі з його творів. На закінчення семінара дійсно в родинній атмосфері була проведена вечеря за спільним столом, а після неї — прощальний вечір.

Ми, всі учасники семінара, дякуємо за старання Шкільної Ради відбувати вчительські семінари для учителів шкіл українознавства, бо вони є надзвичайно корисні й потрібні для нашого українського шкільництва.

Але найбільшу подяку хочеться висловити Українському Народному Союзові, який дає такі великі можливості, щоб дбати про майбутнє нашої молоді — нашої української Рідної Школи!

Оксана Оленин

ЗСА ПОВІДОМИЛИ, що припиняють економічну допомогу Зімбабве, бо керівники цієї країни не мають поняття про „дипломатичну ввічливість". Рішення Білого Дому приведе до того, що Зімбабве не дістане 13 міл. дол. із фондів, виділених в 1986 фінансовому році, і 20 міл. дол., заплянованих на 1987 фінансовий рік. Причиною для припинення допомоги Зімбабве став епізод, що мав місце 4-го липня в американській амбасаді в Гарарі під час прийняття, присвяченого Дню Незалежности ЗСА. Міністер у справах молоді, спорту і культури Давид Карімaнзіра, який виступав з імени уряду Зімбабве, накинувся на Уряд ЗСА, обвинувативши його в співпраці з урядом Південно-Африканської Республіки, у відмові застосувати економічні санкції до ПАР та в інших „злочинах". Серед учасників прийняття був колишній президент ЗСА Джиммі Картер. Обурений від виступу міністра, він вийшов зі залі, вимагаючи, щоб уряд Зімбабве офіційно вибачився.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА повідомлення, що надійшли з різних джерел, акредитовані в Ню Делі західні дипломати, повідомили, що афганські борці за свободу знову заволоділи старою частиною міста Герат, яке є третім за кількістю населення містом Афганістану. Воно розміщене в 380 милях на захід від Кабулю. Два тижні тому совєтським військам вдалося вибити антикомуністичних партизанів з старих районів Герату. І ось тепер бійці за свободу знов заволоділи цим районом.

В КОЛЮМБІЇ БУЛИ ВБИТІ начальник охорони місцевої летунської компанії Карльоз Люна і лівий сенатор Педро Обандо. К. Люна відповідав за безпеку в летунській компанії Авіянка. Недавно його підлеглі знайшли 200 кілограмів кокаїни, схованої в двох колесах від літака Боїнг-747, які були на покладі одного з літаків Авіянки. Літак повинен був привезти колеса зі столиці Колюмбії Боготи в Маямі для ремонту. Вважають, що з К. Люною розквиталися торгівці наркотиками. За останніх п'ять місяців жертвами замаху стали 12 осіб, що належали до лівої партії Патріотичний союз. П. Обандо став 13-им.